

ΦΙΛΟΛΟΓΙΑ

Επιστήμη, Καλλιτεχνία.

Καθ' ἃ ἐκ Παρισίων μηνύουσιν ἡμῖν, ὁ διδάκτωρ τῆς φιλολογίας κ. Ν. Δόσιος, διατρίβων αὐτοῦ πρὸς ἀνέρεσιν καὶ ἀντιγραφὴν νηπιέων τῆς μεσαιωνικῆς ἡμῶν γλώσσης καὶ φιλολογίας, ἀνεκάλυψεν ἐν τῇ Ἑθνικῇ Βιβλιοθήκῃ χειρόγραφα ἔργα Ἀθανασίου τοῦ Ῥήτορος, Ἑλλήνος λόγιου καὶ μοναχοῦ, προσφυγόντος εἰς Παρίσιους ἐπὶ Λουδοβίκου τοῦ Γ' (1610), πρὸς δὲ πλείστας αὐτοῦ ἀφιερωθεὶς διατριβάς. Αἱ διατριβαὶ αὗται εἰσὶ φιλοσοφικαί, θεολογικαί, φιλολογικαὶ καὶ ῥητορικαί, περὶ αὐτῶν δὲ θέλει δημοσεύσει προσεχῶς μονογραφίαν ὁ κ. Δόσιος, ὅστις ἐπὶ τοῦ παρόντος μεταδίδει εἰς Λονδίνον καὶ Ὁξφόρδην, ὅπως ἐξακολουθήσῃ τὰς ἐρευνὰς του πρὸς ἀνέρεσιν ἑλληνικῶν χειρογράφων.

— Ἐν Παρίσιος, κατὰ τὴν ἐφημερίδα «Τὰ χρονικά τῶν τεχνῶν», ἐδόθη ἐσχάτως ὑπὸ τῆς κομησσης de Beaumont ἐπεσεπὶς λίαν ἐνδιαφέρουσα, καθ' ἣν ἡ δεσποινὴ Laure Fonta μετὰ τῆς ἀδελφῆς αὐτῆς παρέστησαν τοῖς κεκλημένους δοκίμιον ἀνασυστάσεως τῶν ἀρχαίων ἑλληνικῶν χορῶν. Ἐκ τῶν τριῶν κατηγοριῶν τῶν ἀρχαίων χορῶν, ἥτοι δημοτικῶν, ὁρμηκευτικῶν καὶ θεατρικῶν, ἡ δεσποινὴ Fonta ἐχόρυσσε μετὰ τῆς ἀδελφῆς τῆς ὑποδείγματά τινα τῶν τελευταίων, οὓς προσεπάθησε νὰ ἀνέρῃ ὡς ἦσαν ἐν τῇ ἀρχαιότητι. Ἡ δοκιμὴ ὑπῆρξε λίαν ἐπιτυχὴς καὶ ἐπροέβλεψε μεγάλην εὐχαρίστησιν εἰς πάντας τοὺς κεκλημένους.

— Εἰς τὸν Βίκτωρα Οὐγκώ νέα πάλιν τιμὴ πρόκειται νὰ ἐπιδαφίλει ὑπὸ τὴν συμπαιρωμένην του, ὅστις προθυμούνται νὰ ἀποθεύσῃ ζῶντα ἐν τῇ ἐξοχῶν συγγραφῇ, ὡς ἐν τῷ παρελθόντι αἰῶνι τὸν Βολταίρον. Ἀφοῦ διὰ ψηφίσματος τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου ἡ πλατεία, παρ' ἣν κατοικεῖ ὁ Οὐγκώ, ὀνομάσθη διὰ τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῆς ὀγδοηκονταετηρίδος του, ἥδη ὁ νομάρχης τῶν Παρισίων προτείνει ὅπως ἐν τῇ αὐτῇ πλατείᾳ ἀνιδρυθῇ καὶ ἀνδρὶς τοῦ ποιητοῦ. Ἀμέσως δὲ ἐγένετο προκαταρκτικὴ συνέλευσις πολλῶν λογίων καὶ δημοσιογράφων, ὅστις ἐξέλεξαν προσωρινὴν δωδεκαμελὴ ἐπιτροπὴν ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ Louis Blanc, ὅπως προσκαλέσῃ ἐν γενικῇν συνέλευσιν τοὺς ἀντιπροσώπους τοῦ τύπου, τὸν Βουλῶν, τοῦ θεάτρου καὶ τῆς καλλιτεχνίας, ἵνα ἀποφασίσιν ἐπὶ τοῦ μελετωμένου σχεδίου. Περὶ τῆς ἐπιτυχίας αὐτοῦ οὐδεμία ὑπάρχει ἀμφιβολία.

— Παρὰ τῷ ἐκδότῃ Ernest Leroux δημοσιεύεται ὅσον οὐκὰν συλλογὴ ἐπιγραφομένη «Collection des contes et chants populaires» περιέχουσα παραμύθια νεοελληνικά, σλαβικά, βρετανικά, σερβικά, ἀλβανικά, σικελικά, τουρκικά καὶ ἄλλα. Ἡ συλλογὴ αὕτη μέλλει νὰ περιλάβῃ πολλοὺς τόμους. — Οἷον δὲ συμπλήρωμα ταύτης τῆς συλλογῆς θεωρητέα ἡ ὑπὸ τοῦ ἐκδότου Maisonneuve ἀγγελλομένη δημοσεύσις ἐν πολλοῖς τόμοις σειράς περιλαμβανούσης τὴν μικρὰν φιλολογίαν διαφόρων λαῶν, ἥτοι παροιμίας, ἐκφράσεις, ἀινίγματα, ἀσμάτια, μύθους κτλ. — Ὡς πρῶτος τόμος δημοσιεύεται προσεχῶς «Ἡ προφορικὴ φιλολογία τῆς Ἀνω Βρετανίας ὑπὸ Παύλου Sebillot». Ἐπονται δὲ «Αἱ γυμναστικαὶ μῦθοι» ὑπὸ Maspéro — «Δημοτικὴ ποίησις τῆς Γαλλωνίας» ὑπὸ Bladé — «Βασικὴ δὲ μῦθος φιλολογία» ὑπὸ Vinson — «Νεοελληνικοὶ λόγοι καὶ μῦθοι» ὑπὸ Legrand. — Ὁ Ἐρνέστος Ρενάν, ὁ διδάκτωρ συγγραφεὺς τοῦ «Βίου τοῦ Ἰησοῦ» δημοσιεύει προσεχῶς νέον αὐτοῦ ἔργον, φέρον τίτλον «Μάρκος Ἀδριανός», ὅπερ θέλει συμπληροῦν τὰς μελέτας αὐτοῦ περὶ τῶν ἀρχῶν τοῦ χριστιανισμοῦ.

— Ἐν γαλλικῇ ἐφημερίδι ἀναγινώσκουμεν τὴν παράδοξον εἰδησιν ὅτι ἐν τῇ πόλει Hurricane τῆς Ἀμερικῆς δημοσιεύεται νῦν ἐφημερίς, συντασσόμενη καὶ διευθυνομένη ὑπὸ κόρης δωδεκαετούς.

— Ἐτι παραδοξότερα εἶνε ἄλλη εἰδησις, ἐξ Ἀμερικῆς καὶ αὕτη ἐρχομένη, ἣν ἀναγράφουσι ἄπλως χάριν περιεργίας. Λέγεται δηλαδὴ ὅτι μελέται γίνονται πρὸς κατασκευὴν σιδηροδρόμου ὑποβρυχίου διὰ τοῦ Ἀτλαντικοῦ ὠκεανοῦ· τοῦτο δὲ ὅχι δι' ὀρύξεως σήραγγας, ὅπερ θὰ ἦτο ἀκατόρθωτον, ἀλλὰ διὰ καταθέσεως εἰς τὸν πυθμένα τοῦ ὠκεανοῦ σιδηροῦ σῶλῃνος ἔχοντος μήκος 5,600 χιλιομέτρων καὶ

διάμετρον 3 μέτρων, ὅσον ἀρκεῖ πρὸς στρώσιν δύο σιδηρῶν γραμμῶν. Οἱ τοιοῦτοι τοῦ σῶλῃνος θὰ ἔχωσι πάχος 50 ὑποκατομέτρων, ὅπως δύνανται νὰ ἀντέξωσιν εἰς τὴν θλίψιν 200 ἀτμοσφαιρῶν, ὅσα εἶνε εἰς τὸ βάθος τοῦ ὠκεανοῦ. Εἰς τὴν ἐπιχείρησιν εὐρίσκειται καὶ ὁ πολλὸς Ἑδισμὸς. Οὗτος λέγει ὅτι δι' ἡλεκτρικῆς κινήσεως μηχανῆς, ἣν ἐπενδύσῃ, τὸ μεταξὺ Ἀμερικῆς καὶ Ἰσπανίας διάστημα θὰ διανύεται εἰς πεντήκοντα ὥρας. Ὑπελόγισαν δὲ ὅτι ἡ ὅλη δαπάνη τοῦ ἔργου θὰ θέλῃ ὑπερβῇ τὰ 160 ἑκατομμύρια λίρων στερλινῶν, ἥτοι περὶ τὰ 4 δισεκατομμύρια φράγκα.

— Ἡ πώλησις μιᾶς Βίβλου τυπωθείσης ὑπὸ τοῦ Γουτεμβέργου κατὰ τὸ 1450-1456 ἐπέσπευε πρὸ τινος ἐν τῇ ἀγορᾷ Κλίντονος τῆς Νέας Ὑόρκης μέγα πλῆθος. Ἡ Βίβλος αὕτη γεγραμμένη λατινιστὶ μετὰ προλόγου ἐκ τοῦ πρωτοτύπου τοῦ ἀγίου Ἰερωνύμου εἶνε δεδεμένη διὰ παχιῶν σανίδων ἐκ δρυὸς, αἵτινες εἰσὶ κεκαλυμμέναι μὲ δέρμα βοῦς καὶ ἐν ταῖς γωνίαις μὲ πλάκας χαλκοῦ. Ὁ πρῶτος τόμος περιέχει 324 φύλλα καὶ τελειώνει εἰς τοὺς ψαλμούς, ὁ δὲ δευτέρος 317 φύλλα. Ἡ βιβλιοθήκη τοῦ Κάρτερ Μπρόνξ ἐν Πρωτοῖα προσέφερε φρ. 25,000, ἄλλοι βιβλιοφίλοι ἀνεβίβασαν ἀλλήλοισι ἀδόχως τὴν τιμὴν τῆς εἰς φρ. 30,000, 32,500, 33,750 καὶ 35,000. Ἐπὶ τέλους κατεκυρώθη εἰς κατόικον τινα τῆς Νέας Ὑόρκης, τὸν κ. Ἀμιλιν Κόλε ἀντὶ φρ. 40,000.

— Κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο ὁ ἀριθμὸς τῶν εἰς τὰ 20 γερμανικὰ πανεπιστήμια σπουδάζοντων νέων ἀνῆλθεν εἰς 21,164. Ἐκ τούτων τὸ μὲν πανεπιστήμιον τοῦ Βερολίνου ἀριθμεῖ 4107, τὸ τῆς Λειψίας 3326, τὸ τοῦ Μονάχου 1890, εἰς τὸ τῆς Βρεσλάου 1281, τὸ τῆς Ἀλλης 1211, τὸ τῆς Τυβίγγης 1074, τὸ τῆς Γοτιγγης 959, τὸ τῆς Εἰδελβέργης 543, τὸ τῆς Ίένας 438 καὶ οὕτως ἐφεξῆς. Σχετικῶς τὸ τῆς Εἰδελβέργης περιέχει τοὺς πλείονας ξένους φοιτητάς, ἥτοι 20 τοῖς 100 ἐπὶ τοῦ ὅλου ἀριθμοῦ. Ἐν τῷ συνόλῳ τῶν φοιτητῶν παρετηρήθη αὐξήσις τῆς τῶν σπουδάζοντων τὴν ἱατρικὴν.

— Ἐν Χικάγῳ τῶν Ἠνωμένων Πολιτειῶν ἡ χρῆσις τοῦ τηλεφώνου εἰσῆλθῃ ἤδη καὶ εἰς τὰ δικαστήρια, ὅπως προσκαίεται εἰς τὴν συνεδρίαν οἱ δικηγόροι, ὅταν εἰσάγεται ὑπόθεσις αὐτῶν πρὸς ἐκδίκασιν. Ἐν τοιαύτῃ περιστάσει τὸ δικαστήριον παραχωρεῖ δέκα λεπτῶν διακοπὴν, ὅπως δοθῇ καιρὸς εἰς τὸν ἐνδιαφερόμενον νὰ λάβῃ τὴν εἰδήσιν καὶ προσέλθῃ εἰς τὸ δικαστήριον.

Διὰ τὴν ὑπηρεσίαν ταύτην τοῦ δικαστηρίου ὑπάρχει ἰδιαίτερος ὑπάλληλος, οἱ δὲ νομικοὶ οἱ θέλοντες νὰ μεταχειρισθῶσι τὸ μέσον τοῦτο πληρῶνους ὀριζόμενον ποσὸν κατὰ μῆνα καὶ 10 ἑκατοστὰ διὰ πᾶσαν πρόκλησιν.

— Κατὰ τὰς αὐστριακὰς ἐφημερίδας ὁ δόκτωρ Holub, ὁ γνωστὸς ἐρευνητὴς τῆς ἀφρικανικῆς ἡπείρου, ἀναχωρεῖ ἐξ Εὐρώπης μετὰ δύο μῆνας μεταδίδων εἰς τὸ Εὐεπὶ Ἀκρωτήριον. Ἐντεῦθεν, ἀφοῦ διατριψῇ ἐπὶ τινα χρόνον εἰς τὰς ἀποικίας τῆς μεσημερινῆς Ἀφρικῆς, ὁ δεισυνδύῃ εἰς τὰ ἐνδοτέρα τῆς ἡπείρου, σκοπὸν ἔχων νὰ διέλθῃ αὐτὴν κατὰ μήκος καταλήγων εἰς ἐν τι σημείον τῆς Μεσογείου. Ἡ περιήγησις αὕτη τοῦ δόκτορος Holub ἀποβλέπει κυρίως εἰς σκοπὸν ἐπιστημονικόν, ἀλλ' ὁ αὐστριακὸς ἐρευνητὴς δὲν θὰ παρίδῃ ἕνεκα τούτου καὶ τὸ ἐμπορικὸν ζήτημα. Διὰ τοῦτο συνεννοήθη μετὰ τινων σπουδαίων ἐμπορικῶν οἰκων τῆς Βιέννης, οὓς θὰ προσπαθῇ νὰ συνδέσῃ διὰ σχέσεων ἐμπορικῶν μετὰ τῶν ἰθαγενῶν τῆς κεντρικῆς Ἀφρικῆς, κάμνων εἰς αὐτοὺς γνωστὰ τὰ προϊόντα τῆς αὐστριακῆς βιομηχανίας.

— Πρὸ τινων ἡμερῶν ἐν Ποδόλσκῃ τῆς Γαλιτίας ἐργάτης σκάπτων τὴν γῆν πρὸς κατάθεσιν τοῦ θεμελίου λίθου τοῦ νέου Δημαρχείου εὗρε σκήπτρον ἐκ χαλκῦδος κατεσκευασμένον, μήκος δ' ἔχον 2 περίπου ποδῶν. Τὸ σκήπτρον καθαρὸν ἐνδὲρθε ἔχον λαβὴν ἐκ καθαροῦ χρυσοῦ, φέρει δ' ἐπιγραφὴν δηλοῦσαν ὅτι εἶνε ἔργον τοῦ Benvenuto Cellini. Πιθανώτατον φαίνεται ὅτι τὸ εἶρημα οὐδὲν ἄλλο εἶνε ἢ ῥάβδος στρατάρχου ἀνήκουσα ποτὲ εἰς μεγίστα Πολωνῶν καὶ κατασκευασθεῖσα ὑπὸ τοῦ ἀθανάτου καλλιτέχνου.

— Γερμανικὴ ἐφημερίς ἀναγγέλλει τὴν ἀναχώρησιν νέας ἐκδρομῆς εἰς τὰς ἀρκτικές χώρας, καταρτισθείσης δαπάνῃ τῆς γεωγραφικῆς Ἑταιρίας τῆς Βρέμης. Ἡ ἐκδρομὴ αὕτη, θεθεῖσα ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τῶν κκ. Arthur καὶ Aursi Krasse, ἀπέπλευσεν ἐκ τοῦ λιμένος τῆς Βρέμης ἐπὶ τοῦ

«Ρήνου» τῇ 17 Ἀπριλίου. Οἱ ἔρευνηται, ἀφοῦ διατρίψωσιν ἡμέρας τινὰς ἐν San Francisco, θὰ μεταβῶσι νὰ ἐξερευνησῶσι τὴν χερσόνησον τῶν Tchouhitchis, εἰς τὰς περὶ τὸν Βερίγγειον πορθμὸν νήσους καὶ τὴν Alaska, ἐνθα θὰ ἀσχοληθῶσιν εἰς κατάρτισιν ζωολογικῶν συλλογῶν καὶ εἰς διαφόρους ἐπιστημονικὰς παρατηρήσεις. Τὸ ταξίδιον τοῦτο θὰ διαρκέσῃ ἐπὶ ἕν ἔτος.

— Οἱ ὠρολόγοι τοῦ ἐν Ἑλβετίᾳ πόλεως Chaux-de-Fonds ἀστέτηρος ἀρχολογῶνται πρὸς διοργανῶσιν ἐκθέσεως κατὰ τὸν προσεχὴ Ἰούλιον, ἥτις θέλει περιλαμβάνει δύο διακεκριμένους συναγωγὰς. Ἐν τῇ πρώτῃ θὰ ἐκτεθῶσιν εἰς 5 τμήματα καὶ 19 κλάσεις τὰ ἔργα τῆς ἑλβετικῆς ὠρολογιοποιίας, ἥτοι ὠρολόγια παντός εἴδους, ὄργανα κινήσεως, τμήματα μηχανημάτων μεμονωμένα καὶ θήκαι. Ἐν τῇ δευτέρᾳ θὰ περιλαμβάνωνται τὰ χρήσιμα εἰς τὴν ὠρολογιοποιίαν ἔργα λεῖα καὶ μηχαναὶ ἐξωνυχωρῶν. Ἡ συναγωγὴ αὕτη θὰ διαιρηθῇ εἰς 5 τμήματα καὶ 12 κλάσεις. Ἡ ἐκθεσις αὕτη θὰ ἔχῃ πολλὴν ὁμοιότητα πρὸς τὴν γενομένην κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος ἐν Γενεύῃ.

— Ἐκ τῆς κατὰ τὸν παρελθόντα μῆνα Μάρτιον ἀρξαμένης καὶ ἐκδιδῆται ἐν Νεαπόλει ἀρχαιολογικῆς ἐφημερίδος Πομπητίας, γράφει ὁ «Παρνασσός», σημειοῦμεν περὶ τῶν ἐν τῇ ὁμωνύμῳ πόλει τῶν μέχρι τῆς 10 Μαρτίου ἔ. ν. γενομένων ἐορμημάτων τὰ ἑξῆς:

Εὐρέθη μία οἰκία, ἐν τινι δωματίῳ τῆς ὁποίας ὑπάρχουσι τέσσαρες ἀῖται: λόγος καὶ καλὸς διατετηρημέναι τοιχογραφίαι, ἀλλὰ τοιαῦται ὥστε νομίζεις ὅτι εἶνε μᾶλλον παρωδίαι οὕτως εἰπεῖν τῶν θεμάτων, τὰ ὁποῖα παριστάνουσι.

Ἡ πρώτη ἀπεικάζει τὸν Ὑλαν, καθ' ἣν ὥραν, ἐνθ' ἐλάμβανεν ὕδωρ ἀπὸ τῆς πηγῆς, γέμετο ἀνάρπαστος ὑπὸ τῶν νεμφῶν. Ἐν τῇ δευτέρᾳ φαίνεται ὁ Δούριος ἔκπος πομπεύμενος ὑπὸ τῶν χαϊρόντων καὶ ἀλαλζόντων Τρῶων μακρὰν φαίνεται φεύγουσα ἡ Κασάνδρα. Ἡ τρίτη παριστάνει τὸν μῦθον τῆς Ἀρτέμιδος, ἡ δὲ τετάρτη τὸν Περσέα μέλλοντα νὰ λυτρώσῃ τὴν δεσμωτὴν Ἀνδρομέδαν. Τὸ τέρας τὸ παραφυλλέσκει τὴν ἡρώδα, χύνει ἄφθονον ὕδωρ ἐκ τῶν μυκτηρῶν, εἶνε δὲ ἐξευραγμένον ἐπιμελέστερον ἢ τὰλλα τῆς τοιχογραφίας ταύτης μέρι.

Ἐν ἄλλῳ δὲ μικροτέρῳ δωματίῳ διεσώθη μία μὲν τοιχογραφία ἀρίστης ὠσαύτως διατηρησεως ἀπεικάζουσα τὸν Ἀρην καὶ τὴν Ἀφροδίτην, ἑτέρα δύο γυναῖκες, ὧν ἡ μὲν κρατεῖ λόγχην καὶ ῥίπιδι, ἡ δὲ δύο λόγχας καὶ ἀνδρὰ ἀσπιδόφορον. Κατὰ γῆς φαίνονται αἱ χαλκαὶ αὐτοῦ κνημίδες. Ὑπάρχει δὲ ἐκεῖ πρὸς τοῦτοις καὶ τεμάχιον τοιχογραφίας, ἐν ᾗ εἰκονίζεται ὁ Ἔκτωρ.

Τέλος εὐρέθη καὶ οἰκία, ἥς ἡ εἴσοδος εἶνε βεβαίως πρὸς τὸ μῆλιν ἀνασκαφὴν μέρος. Ἐχει δὲ ἡ οἰκία αὕτη πλουσιωτάτην τὴν διακόσμησιν. Ὑπάρχουσιν ἐκεῖ δύο κιονίσκοι ἐξ αἰγυπτιακῆς ἀργίλλου, οἵτινες θὰ ἐχρησίμευον βεβαίως ὡς τινες βάσεις, εἶνε δ' ἐκάτερος δι' ἀναγλύφον κεκοσμημένους καὶ εἰκόνων κεφαλῶν φιλοσόφων, αἵτινες εἶνε σπουδαϊότατον εὐρημα καὶ ἔνεκα τῆς σπάνεως τῶν τοιοῦτων εἰκόνων καὶ διὰ τὸ κρυσταλλικὸν κυανοῦν σμάλτον ποικίλων ἀποχρώσεων, ὅπερ περιβάλλει αὐτάς.

Καὶ δύο ἀγαλμάτια εὐρέθησαν, Ἑρακλέους καὶ γυναικὸς περιβεβλημένης πολυτελεστάτων ἱμάτων. Ἐν τινι δωματίῳ τῆς αὐτῆς οἰκίας τοιχογραφία τις ἀπεικάζει τὸν Πολύφωμον βόσκοντα τὸ ποίμνιόν του καὶ διακρίνοντα τὴν Παλάτιαν ἐπὶ ἑκποῦ θαλάσσης, ὅστις εἶνε ἀκριβέστατα ἐξευραγμένος. Σημειωτέον δὲ ὅτι εἰς πάσας σχεδὸν τὰς σωζόμενας παραστάσεις τῆς Γαλατίας, ἡ νηρὴς παρίσταται ἐπὶ θαλάφῃ. Εὐρέθη ἐν ἄλλῃ τοιχογραφίᾳ καὶ Ἀρτεμις λουσμένη καὶ ἀπειλούσα τὸν Ἀκταίωνα.

Ἐν Παρίσις ἐτελεύτησεν ὁ ἀκαδημαϊκὸς Duvergier de Hauranne, εἰς τῶν πρωταγωνιστησάντων ἄλλοτε ἐν ταῖς γαλλικαῖς Βουλαῖς καὶ συγγραφεὺς τῆς πολυτόμου ἐστορίας τοῦ κοινοβουλευτικοῦ πολιτεύματος ἐν Γαλλίᾳ. Ἐτελεύτησεν ὡσαύτως ὁ ἀρχισυντάκτης τῆς «Συνταγματικῆς» Γρενί, πρῶην τρόφιμος τῆς ἐν Ἀθήναις γαλλικῆς Σχολῆς, περιβόητος ἐπιμισθηνισμῶς.

Κατ' αὐτὰς συνελθόντες * * * ἄνθρωποι τινες ἀπεφάσαν νὰ προβῶσιν εἰς σύστασιν «Συλλόγου» πρὸς συλλογὴν καὶ διατήρησιν τῶν σωζομένων ἔργων τῆς μεσαιωνικῆς τέχνης. Ἐξελέχθη δὲ ἡδ' ἐπιτροπὴ ἑκ τοῦ καθηγητοῦ κ. Ν. Καλογερά, τοῦ ὀφηγτοῦ κ. Σ. Λάμπρου καὶ τοῦ ἀρτ. ἐκ Γερμανίας ἐπανελθόντος θεολόγου κ. Σ. Παπαγεωργίου, ἑνα συντάξῃ

τὸν κανονισμὸν τοῦ συλλόγου. Ὁ σύλλογος θὰ ζητήσῃ νὰ προσαρτηθῇ ὡς παράρτημα εἰς τὴν ἀρχαιολογικὴν ἑταιρίαν.

— Ἐν Καστελλίῳ τῆς Κισσάμου Κρήτης, Ὁθωμανὸς τις ἀνασκάπτων ἀγρόν, εὗρε πλάκα μαρμαρινήν συντετριμμένην, φέρουσαν τὸ ὄνομα τοῦ θεοῦ Ἀπόλλωνος καὶ σχῆμα λέοντος, περιστρεφόντος τὴν ἐν εἶδει σφαίρας ἡλίου. Πλὴν τῆς πλακῆς τζύτης εὐρέθησαν ἐν τῷ αὐτῷ μέρει καὶ πέντε μαρμαρίνοι ὠραίαι κατασκευῆς. Εἰς τούτων φέρει πρὸς τὴν κορυφὴν κάτωθεν τοῦ κιονοκράνου τὰς λέξεις: «Ἀγαθὴ τύχη».

— Σπουδαῖον ἀποφασισθὲν «πατριαρχικὸν καὶ βασιλικὸν ἀνεκδότων» δημοσιεῖται προσεχῶς ἐν Ἀθήναις ὁ ἐν Κωνσταντινουπόλει κ. Μ. Γ. Γεδεών. Τὸ Α' μέρος ἀποτελοῦσιν ἔγγραφα ἀφορῶντα τὸ ἅγιον Ὅρος καὶ συλλεγόμενα ἐκ τῶν βιβλιοθηκῶν Πάτμου, Ἀθῶνος, Θεσσαλίας καὶ ἀλλαχόθεν. Τὸ Β' πληροῦς χρυσόβουλλα καὶ ἔγγραφα ἀφορῶντα τὸν πατριαρχικὸν κατάλογον τῆς Κωνσταντινουπόλεως, τὴν κατὰ τὸν Ι' - ΙΓ' αἰῶνα καταστάσιν τῶν ἐπαρχικῶν Κασσάνδρας, Θάσου, Καλύμνου, Λέρου, Κυκλάδων ἢ καὶ τὴν Βυζαντινὴν νομολογίαν, δημοσιεύονται δὲ καὶ 30 χρυσόβουλλα καὶ τιττάκια διαφόρων αὐτοκρατόρων.

— Ὑπὸ τοῦ κ. Ἀλεξάνδρου Ν. Μαυροκορδάτου, δεκανέως ἐν τῷ 8 πεζικῷ τάγματι ἐδημοσιεύθη ἐν μεταφράσει ἐκ τοῦ γαλλικοῦ «Ὁ δολιχὸς τοῦ δεκανέως ἐν ἑκστρατείᾳ».

— Ἐξεδόθη νέα ἐφημερίς ὑπὸ τὸν τίτλον «Παρνασσία», ἐπανελήθη δὲ ἡ ἐκδοσις τῆς ἐφημερίδος τὰ «Ἡμερήσια Νέα».

ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΑ.

Κατ' αὐτὰς θεμελιωμένης ἐνταῦθα οἰκίας τινὸς πρὸς νότον τοῦ ἐκκλησιδίου τοῦ ἁγίου Ἐλευθερίου, τοῦ παρὰ τὴν Μητροπολιν, εὐρέθησαν εἰς μέτριον βάθος πλάκες τινὲς μαρμαρίναι μεγάλαι καὶ παχεῖαι καὶ κίωνων δύο ἀρραβδύτων σώματα καὶ ἄλλα ὀγκώδεις λίθοι διαφόρων ἐποχῶν ἀνὰ μικτοὶ εἰς τὰ χρώματα, οἱ δὲ ἐντόπιοι λέγουσιν, ὅτι αὐτοῦ ποῦ ἦτο ἐκκλησία τοῦ Σωτήρος. Ἐκ τῶν λίθων τούτων εἰς εἶνε εὐμεγέθης, τετραγωνικὸς ὁμήτιος καὶ ὅλος μὲν ἀκόσμητος ἀρχιτεκτονικῶς, σφῶν δὲ κατὰ τὴν ἐπάνω ποτὲ ἐπιφανείαν τοῦ κοίλωμα πρὸς ὁδοποιὴν ἀναθημάτων γλυπτῷ, ἔχει δ' ἐπὶ μιᾶς τῶν καθέτων ἐπιφανειῶν τοῦ ἐπιγραφῆν τοῦ δ' πρὸ Χριστοῦ αἰῶνος, ἥς ἡ ἐπικεφαλὴ λέγει:

«Αἰγιήδης πρυτάνεις ἀνέθηκεν οἱ ἐπὶ Νικομάχῳ ἀρχόντος στεφανωθέντες ὑπὸ τῆς βουλῆς καὶ τοῦ δήμου ἀρετῆς ἐνεκ(εν καὶ δικαιοσύνης)».

Ἐκονταί εἰς τρεῖς στήλας καὶ μικροτέροις γράμμασι τὰ ὀνόματα τῶν στεφανωθέντων μετὰ τῶν τῶν πατέρων των, ἀνευ δὲ δημοτικῶν. Ταῦτα δὲν εὐκολύνθημεν ν' ἀντιγράψωμεν χόδς, ὅτε εἰδομεν τὸν λίθον, ἔνεκα τῆς νῦν πλαγίως θέσεως τοῦ καὶ ἄλλων δυσχερεῶν. Ὁ κτίων τὴν οἰκίαν κ. Ἰω. Πικρὸς ὁπερὶ τὴν ἀπαρχωρήσῃ τὸν λίθον εἰς τὰς δημοσίας ἡμῶν συλλογὰς, καὶ τότε θὰ εἶνε δυνατόν ν' ἀντιγραφῶσιν εὐκολότερον καὶ τὰ πολλὰ κύρια ὀνόματα. Ὁ ἀρχων Νικομάχος γνωστὸν ὅτι ἤρξε τῷ 341 πρὸ Χριστοῦ.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 13 Μαΐου 1881.

(«Παλιγγενεσία»)

Σ. Α. Κ.

ΒΙΒΛΙΑ

2376. Ἑστία. Ἐκδίδεται κατὰ κυριακὴν. Ἔτος 5'. Τόμος ΙΑ', 24 Μαΐου 1881. Ἀριθ. 282 (230). Λεπτά 20. Ἀθήναις, γραφεῖον τῆς «Ἑστίας», ὁδὸς Σταδίου, ἀρ. 6, 4ον, σελ. 16. Περιεχόμενα: Ὁ ἱατρός Ἀντωνίου [Μυθιστορία] Ἰ. Ρουφίνου. Μετάφρ. Ἀγγελῶ Βλάχου. — Βέρκυρα. (Μελέτημα Φερδινάνδου Γρηγοροβίου). — Θνήσκοντες Πάπαι. — Ἡ ἀγορὰ τῶν κυνῶν ἐν Παρίσις. — Ἡ ὠρολογιοποιία ἐν Ἑλβετίᾳ. — Τὸ πρῶτον ἐν Ἑλβετίᾳ ἀλεξιδρόχιον. — Πλύσιμον τοῦ στομάχου. — Δάνειον πνεύμα. — Ἀληθεῖαι. — Σημειώσεις. — Μία συμβουλὴ καθ' ἑβδομάδα.

2377. Περὶ δημοσίας ἐκπαιδεύσεως ὑπὸ Ἰωάννου Ἀργυριάδου, καθηγητοῦ. Ἐν Ἀθήναις, ἐκ τοῦ τυπογραφείου τῆς «Ἐνώσεως», παρὰ τῇ πλατείᾳ τῆς Ὀμονοίας. 1881. 8ον, σελ. 36.

2378. Histoire Grecque par Ernest Curtius, traduite de l'allemand sous la direction de A. Bouché-Leclercq, professeur suppléant à la Faculté des Lettres de Paris. Tome deuxième. Paris, Ernest Leroux, éditeur, 28, rue Bonaparte. 1881. Fascicule N° 13.